

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 59. Gallorum querelæ contra agendi rationem Cardinalis Lotharingii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67192)

§. LIX.

Sæcul. XVI.
A. C. 1564.*Gallorum querelæ contra agendi
rationem Cardinalis Lo-
tharingii.***L**otharingio hæc crimini dabantur I. *Sarp. l. 8.*accusabatur, quod decretis Regno *p. 764.*

noxii sese non opposuerit: porro hoc
accusationis caput fuisse objectum pa-
tet ex notis, quas Ferrerius in reforma-
tionis capita utriusque postremæ Ses-
sionis Venetiis consarcinaverat II. illi
objiciebatur, quod admiserit asseri:
*Papam sollicitudinem universæ Ecclesiæ
gerere*, nam cessisse dicebatur articulo,
de quo, & ipse, & omnes Episcopi Gal-
li tamdiu decertassent, cum huic adver-
setur totius Franciæ opinio, *de supe-
rioritate Concilii supra Papam* III. re-
darguebatur, quod potuisset ipse uno
verbulo remedium adhibere, si dicen-
dum curasset, quemadmodum a S. Pau-
lo dictum, *universarum Ecclesiarum*; ubi
nemo repugnaturus fuisset huic lo-
quendi formulæ, qua D. Paulus usus
est. IV. Illi vertebatur vitio, quod ei-
dem opinioni de Superioritate Concilii
præjudicium in ultima Sessione factum
sit per vigesimi primi capitis clausulam,
in qua dicitur: *salva semper & sit, &
intelligatur auctoritas Sedis Apostolicæ:*
insu-

Sæculi XVI
A.C. 1564

insuper ultimo decreto de petenda a Papa confirmatione huic opinioni derogatum dicebatur. V. Objiciebatur etiam, quod, cum Rex, & universa Ecclesia Gallicana contendissent, postremam Patrum convocationem, per Pium IV. factam, esse *indictionem novi Concilii*, non autem *continuationem* illius sub Paulo III., & Julio III. interrupti, fracta tamen constantia Lotharingius concesserit, ut hæc continuatio, tam supradicto, & capite vigesimo primo, quam in decreto de relegendis iis, quæ sub his Pontificibus definita sunt, declararetur, quo pacto ignominiose juri huic renunciatum, quod a Rege biennio propugnatum est: VI. eidem objiciebant, quod approbatio eorum, quæ sub Julio III. decreta fuere, deroget, & præjudicio sit protestationi per id tempus factæ a Rege Henrico II. Adversus hæc accusationes Cardinalis pro viribus sese purgabat: verum omnes ejus rationes non prævalere poterant erroneæ illorum opinioni, qui cuncta, quæ circa reformationis decreta in Concilio fuissent sancita, Franciæ juribus, Regisque auctoritati esse adversa fingebant.